

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 18 november 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van Het College van Bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, vertegenwoordigd door het hoofd Juridische Zaken, hierna verweerder, van 16 april 2019.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1 Bij schrijven van 24 mei 2019 heeft, advocaat te Den Haag, namens appelland beroep ingesteld tegen de hierboven aangeduide beslissing van verweerder. Het college heeft op 27 mei 2019 het beroepschrift doorgezonden aan verweerder met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het college. Vervolgens is op 5 juli 2019 een schikkingsgesprek gehouden. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen en op 7 november 2019 ontving het college het verweerschrift.

1.2 Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 18 november 2019. Appellant is, bijgestaan door, ter zitting verschenen. Namens verweerder was aanwezig, hoofd Juridische Zaken Erasmus Universiteit,, secretaris Examencommissie Erasmus MC en, mastercoördinator van de opleiding geneeskunde.

2. Uitgangspunten

Als enerzijds gesteld en anderzijds erkend dan wel niet (voldoende) betwist alsmede op grond van de in zoverre niet bestreden inhoud van de overgelegde bewijsstukken wordt het volgende tot uitgangspunt genomen:

2.1 Appellant heeft vanaf 1 september 2000 tot 31 augustus 2009 ingeschreven gestaan als student geneeskunde aan het Erasmus MC, zijnde de faculteit geneeskunde van de Erasmus Universiteit Rotterdam. Op 24 maart 2005 heeft appelland zijn doctoraal behaald en op 28 april 2006 werd voor het laatst een cijfer toegekend aan appelland.

2.2 Op 20 april 2006 heeft de Examencommissie Erasmus MC (hierna: examencommissie) in verband met onvoldoende professioneel functioneren besloten dat appelland zijn opleiding pas zou mogen vervolgen indien hij aan de door de examencommissie gestelde voorwaarden had voldaan.

- 2.3 Appellant heeft vervolgens op 17 februari 2016 een verzoek ingediend om toegelaten te worden tot de master Geneeskunde. De examencommissie heeft dit verzoek op 25 februari 2016 afgewezen en bij beslissing van 30 mei 2016 heeft het college het door appellant tegen die beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard. Op 23 november 2016 heeft het College van beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: "het CBHO") het beroep van appellant gegrond verklaard en verweerder opgedragen alsnog een beslissing te nemen op het door appellant ingediend verzoek, nu de bevoegdheid tot afwijzing lag bij verweerder.
- 2.4 Bij beslissing van 20 januari 2017 heeft verweerder een beslissing genomen op het verzoek van appellant en dat verzoek alsnog afgewezen. Vervolgens heeft appellant bezwaar ingediend bij verweerder en heeft het CBHO op 31 januari 2018 beslist dat het College met inachtneming van haar beslissing daarop diende te beslissen, nu verweerder zich ten onrechte bevoegd heeft geacht op het bezwaar te beslissen en ten onrechte het door appellant gemaakte bezwaar niet doorgezonden aan het college.
- 2.5 Op 21 februari 2018 heeft namens verweerder in het kader van een minnelijke schikking in de zin van artikel 7.61 lid 3 WHW aan de gemachtigde van appellant een voorstel doen toekomen met daarin een vijftal voorwaarden, waaronder en voor zover relevant:
- "[Appellant] kan worden toegelaten tot de Master Geneeskunde aan het Erasmus MC (uiteraard onder de gebruikelijk voorwaarden van tijdige en complete inschrijving, tijdige betaling van collegegeld e.d.) (...)
- Tot slot, vanuit de opleiding Geneeskunde wordt [appellant] (mocht hij kunnen instemmen met dit schikkingsvoorstel) als dringend advies meegegeven om twee Bacheloreindtoetsen te maken, te weten de Consult Voering 3 toets (CV3 toets) en de integratietoets 3 (IT3 toets). Deze toetsen kunnen [appellant] een idee geven van het gewenste en zijn eigen niveau van vaardigheden (CV3 toets) en Kennis en Inzicht (IT3). Beide toetsen kunnen in juni/juli worden afgenomen. Dit advies zal als zodanig ook worden opgenomen in de vaststellingsovereenkomst. Daarmee is het dus geen dwingende eis."
- 2.6 Appellant heeft de schikking van 21 februari 2018 niet aanvaard en het college heeft vervolgens op 17 september 2018 het door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.
- 2.7 Door appellant is beroep ingesteld bij het CBHO. Op 6 februari 2019 heeft het CBHO het beroep van appellant gegrond verklaard en de beslissing van het college d.d. 17 september 2018, alsmede de beslissing van verweerder d.d. 20 januari 2017 vernietigd.
- 2.8 Bij schrijven van 16 april 2019 heeft verweerder een nieuw besluit genomen en besloten om appellant onder opschortende voorwaarden toe te laten tot de masteropleiding met ingang van 1 september 2019. De opschortende voorwaarden zien op het uiterlijk 15 augustus 2019 voldoen aan c.q. het behalen van de eindwerken van de Bacheloropleiding Geneeskunde aan het Erasmus MC, zijnde de Integratietoets, de Consult voering 3toets, het Community Project in aangepaste vorm, het Bachelor Essay en het tentamen 3B2.

- 2.9 Op 5 juli 2019 heeft er een schikkingsgesprek plaatsgevonden tussen appellant en verweerder, bij welk gesprek ook de kennis, inzicht en vaardigheden van appellant onderwerp van gesprek zijn geweest. Appellant heeft in het gesprek mondeling toelichting gegeven ten aanzien van de navolgende overgelegde documenten, te weten:
1. (kopie) MSc diploma biomedische wetenschappen van de Universiteit Antwerpen inclusief inhoud programma d.d. 9 september 2014;
 2. Bewijs van deelname van d.d. 17 juni 2016 van de 6 uur training denken in urgenties en toestandsbeelden, waarvan 3 uur medische inhoud;
 3. Salarisstroken met als omschrijving huisartsenhulp bv en de periode 2017 – 2018;
 4. Salarisstroken van de periode 2019 zonder omschrijving;
 5. Salarisstrook van van de periode 2019 eveneens zonder omschrijving.
- 2.10 Op 26 augustus 2019 heeft verweerder op basis van de mondelinge toelichting alsmede de overgelegde documenten aangegeven waarom, en geconcludeerd dat, er geen aanleiding is om de opschortende voorwaarden voor toelating aan te passen. Wel heeft appellant de mogelijkheid gekregen om in plaats van het tentamen 3B2 van het derde bachelor jaar ook te kiezen uit de tentamens 3A1, 3A2 of 3B1 van het derde bachelor jaar.

3. Relevante regelgeving

In de Onderwijs- en Examenregeling Master Geneeskunde Curriculum Erasmusarts 2020 Collegejaar 2019-2020 (hierna: "OER") is het volgende, voor zover relevant opgenomen:

Artikel 2.1 – Toelatingssels

1. De student is toelaatbaar indien de student:
 - a. in het bezit is van:
 - een getuigschrift van de Bacheloropleiding Geneeskunde behaald aan de Erasmus Universiteit Rotterdam (EUR), waarbij dit diploma niet ouder is dan 5 jaar bij aanvang van de Opleiding of
 - een bewijs voor toelating tot de master Geneeskunde, aan de EUR verkregen indien het Premasterprogramma Geneeskunde van de EUR met goed gevolg is afgelegd en dit bewijs niet ouder is dan 5 jaar bij aanvang van de Opleiding of
 - een bewijs voor toelating tot de master Geneeskunde, aan de EUR verkregen indien het Premasterprogramma Geneeskunde van de Universiteit Leiden met goed gevolg is afgelegd, waarbij dit bewijs niet ouder is dan 5 jaar bij aanvang van de Opleiding én waarbij de student tevens in het bezit is van een getuigschrift van de Bacheloropleiding Klinische Technologie behaald aan de Universiteit Leiden;
 - b. bij aanvang van en tevens gedurende de Opleiding het door de ARBO afgegeven bewijs kan tonen aan daartoe bevoegde opleiders, docenten en medewerkers, waarin staat dat hij géén besmettingsrisico vormt voor verspreiding van hepatitis B;
 - c. bij aanvang van de Opleiding kan aantonen géén vaccinatiedeficiënties te hebben ten opzichte van het op de student van toepassing zijnde rijksvaccinatieprogramma .
2. Indien het diploma of bewijs zoals genoemd onder lid 1 sub a ouder is dan vijf jaar, kan een onderzoek plaatsvinden naar de kennis, inzicht en vaardigheden van de student die om toelating vraagt.

In dit verband herhaalt het college, zoals het CBHO in haar uitspraak van 6 februari 2019 (2018/168), r.o. 2.6.1 heeft overwogen:

“[Dat] mede gelet op de in beginsel onbeperkte geldigheid van een diploma, [het] onredelijk is om voor de actualiteit van kennis, inzicht en vaardigheden van de student uitsluitend de ouderdom van het diploma bepalend te achten. [K]ennis, inzicht en vaardigheden [kunnen] na het behalen van [een] bachelor actueel worden gehouden, bijvoorbeeld door in de praktijk werkzaam te zijn. Voor een student met een diploma van ouder dan vijf jaar dient er dan ook een mogelijkheid te zijn om aan te tonen dat zijn kennis, inzicht en vaardigheden voldoende actueel zijn, bijvoorbeeld door het maken van een toets.”

Voorts heeft het CBHO in haar uitspraak van 6 februari 2019 (2018/168), r.o. 2.7 overwogen:

“[O]pnieuw moet worden beslist op het verzoek van appellant om toelating tot de master Geneeskunde. Daartoe moet het College van Bestuur onderzoeken of appellant na het behalen van zijn bachelorexamen zijn kennis, inzicht en vaardigheden voldoende actueel heeft gehouden, zodat die vergelijkbaar zijn met die van een student met een diploma dat niet ouder dan vijf jaar is.”

In Kamerstukken II 2001/02, 28 024, nr. 232c, p. 31) (MvA I) (hierna: Kamerstukken) is voor zover relevant het volgende opgenomen:

“Het voorgestelde artikel 7.30b spreekt uitdrukkelijk van eisen die verworven kunnen zijn bij beëindiging van een bacheloropleiding. Eisen op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die in geen enkele bacheloropleiding kunnen worden verworven vallen derhalve hierbuiten.”

3. Motivering

- I. Appellant stelt, kort samengevat, dat er een onjuiste invulling is gegeven aan de opdracht van het CBHO. Zo heeft verweerder niet conform de uitspraak gekozen voor het middel van een op appellant afgestemde toets, maar voor het afnemen van een gedeelte van het regulier onderwijsprogramma. Voorts kunnen niet alle gevraagde onderdelen iets zeggen over de actualiteit van zijn kennis, inzicht en vaardigheden. Bovendien is appellant eerder in het kader van een schikking de mogelijkheid geboden om zonder (aanvullende) voorwaarden toegelaten te worden tot de master. Het voorgaande rijmt niet met de thans gestelde eisen voor de toelating, immers daarmee zou de kwaliteit van het onderwijs in het gedrang komen. Tot slot verzoekt appellant om vernietiging van het bestreden besluit.
- II. Verweerder stelt, kort samengevat, dat (1) het voldoen aan de eindwerken van de bacheloropleiding geneeskunde en het voldoen aan een derdejaars tentamen inzicht geeft of appellant over de kennis, inzicht en vaardigheden beschikt om in te stromen in de masteropleiding geneeskunde. Bovendien heeft appellant op 5 juli 2019 zijn kennis, inzicht en vaardigheden nader toegelicht. De door appellant overlegde documenten en zijn toelichting hebben thans niet tot een ander oordeel van verweerder geleid.

Tevens (2) zal een specifiek op appellant afgestemde toets niet relevant zijn, aangezien objectief bepaald moet kunnen worden of appellant aan de eisen voldoet om aan de masteropleiding te beginnen. Daarbij is sinds het behalen van het doctoraal van appellant in 2005 het onderwijs van zowel de bachelor- als de masteropleiding geneeskunde ingrijpend veranderd,

zijn er thematentamens en is er meer aandacht voor het vaardigheids (CV)-onderwijs.

Voorts (3) sluit de termijn van vijf jaar aan bij de eisen die gelden voor het basisberoep van arts. Tot slot berust (4) de schikking van 21 februari 2018 berust op een omissie, had deze nooit aangeboden mogen worden en is inmiddels komen te vervallen krachtens dewelke appelland zich daar niet meer op kan beroepen.

- III. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Krachtens artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") kan er beroep worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Het college toetst derhalve of de besluitvorming van verweerder voldoende zorgvuldig is geweest en of zij voldoende is onderbouwd. Dit betekent dat de beslissing van verweerder slechts voor vernietiging in aanmerking komt indien vast is komen te staan dat niet is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enige andere wet in formele zin zijn gesteld.

Ten eerste overweegt het college dat appelland het aanbod van verweerder ten tijde van de minnelijke schikking van 21 februari 2018 niet heeft willen accepteren en dat dit aldus voor rekening komt van appelland. Van verweerder kan niet worden verwacht dat zij een dergelijk - en achteraf bezien volgens verweerder op een omissie berustend - gestand doet, te meer nu kennis, inzicht en vaardigheden van appelland met het verstrijken van de tijd verminderen als zij niet voldoende actueel worden gehouden.

Het college stelt vervolgens vast dat appelland op 24 maart 2005 zijn doctoraal geneeskunde heeft behaald en dat hij op 28 april 2006 voor het laatst een cijfer toegekend heeft gekregen. Gelet op het tijdsverloop van inmiddels ruim 13 jaar heeft verweerder het van belang kunnen achten dat appelland zijn kennis, inzicht en vaardigheden voldoende actueel heeft gehouden. Appelland heeft aanvullende informatie verstrekt en toelichting gegeven, alsmede loonstroken en een masterdiploma overgelegd, waaruit zou moeten blijken dat hij zijn kennis, inzicht en vaardigheden voldoende actueel heeft gehouden.

Het college overweegt dat verweerder appellant er op heeft gewezen dat (1) de masteropleiding biomedische wetenschappen, behaald in september 2014, geen toegang geeft tot de masteropleiding geneeskunde en vakinhoudelijk weinig overlap heeft met de bachelor geneeskunde, dat (2) de training van 2016 qua omvang (het college leest 3 uur medische inhoud) te gering is gebleken en dat (3) de werkzaamheden van appellant als huisartshulp zich beperken tot het aannemen van de telefoon, het maken van afspraken en het uitvoeren van kleine medische handelingen. Met verweerder is het college van oordeel dat de overgelegde stukken onvoldoende aanknopingspunten voor een directe toelating tot de masteropleiding geneeskunde bieden en dat een gedegen toetsing bestaande uit een aantal bachelorvakken (mede naar analogie van de Kamerstukken) eerder in de rede ligt dan een enkele specifiek op appellant afgestemde toets.

Het college is alles afwegend en het geheel overziend van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd waarom op het verzoek van appellant afwijzend is beslist. Naar het oordeel van het college bestaat geen grond voor het oordeel dat de door appellant naar voren gebrachte omstandigheden verweerder tot een ander besluit hadden moeten brengen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat derhalve geen aanleiding.

4. Uitspraak
Het college,

verklaart het beroep ongegrond en laat de beslissing van verweerder van 16 april 2019 in stand;